

B65b 37/00

BIBLIOTEKA

Urzędu Patentowego
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 37836

Kl. 30 g, 6/03

Wacław Rożniatowski

Warszawa, Polska

Przyrząd do dozowania proszków, zwłaszcza sproszkowanych lekarstw

Udzielono patentu z mocą od dnia 9 czerwca 1954 r.

Wynalazek dotyczy przyrządu do dozowania proszków, zwłaszcza sproszkowanych lekarstw. W myśl przepisów lekarskich konieczne jest, aby pewna ilość sproszkowanej mieszaniny dwóch lub więcej składników, tworzących razem środek leczniczy, była rozdzielona do określonej liczby opłatków lub innego opakowania. Dotychczas rozdzielanie to było dokonywane albo na wagę, co zajmowało dużo czasu, albo na oko, co znowu powodowało niedokładny rozdział lekarstwa, wskutek czego jedno opłatki lub inne opakowania zawierały danego lekarstwa więcej drugie zaś mniej.

Niedogodności te usuwa przyrząd według wynalazku, wyjaśniony bliżej na załączonym rysunku, na którym fig. 1 przedstawia widok z góry przyrządu, fig. 2 — jego podłużny przekrój pionowy wzdłuż linii A-A na fig. 1, fig. 3 — poprzeczny przekrój pionowy przyrządu wzdłuż linii B-B na fig. 1, a fig. 4 — przekrój poprzeczny według fig. 3 z uwidocznieniem połówki złożonego opłatka wraz z klockowym uchwytem tego opłatka.

Przyrząd według wynalazku składa się zasadniczo z dwóch części 1 i 2, osadzonych jedna w drugiej ruchomo w płaszczyźnie pionowej, przy czym dolna część 1 jest zaopatrzona w pewną liczbę tłoczków 3, stanowiących najlepiej jedną całość z podstawą 1, górna zaś część 2 — pewną liczbę otworów 4, odpowiadającą liczbie tłoczków 3. W przykładzie wykonania wynalazku przedstawionym na fig. 1 i 2 liczba tłoczków 3 i liczba otworów 4 wynosi sześć.

Jak już wspomniano, tłoczki 3, przy przesuwaniu części 2 do góry, przesuwają się w cylindrycznych otworach 4 wysuwając się z nich na pewną odległość w dół, wskutek czego między górną powierzchnią 5 tej części 2 a górną powierzchnią tłoczków 3 powstają większe lub mniejsze zagłębienia 6. Wielkość tych zagłębień 6 jest zatem zmienna i zależy od stopnia wysunięcia części 1 z części 2, co znowu zależy od ilości sproszkowanego lekarstwa, jaką ma zawierać każdy z opłatków lub inne opakowanie proszków.

Górna część 2 przyrządu jest otoczona ramką 5, sięgającą do góry ponad górną powierzchnię 5 górnej części 2, wskutek czego powstaje korytka, do którego wysypuje się sproszkowany materiał dozowany.

Chcąc pewną ilość tego materiału rozdzielić równomiernie na pewne jednakowe porcje, materiał ten wysypuje się do wspomnianego korytka i zsypuje następnie za pomocą łopatek do zagłębień 6. Wskutek przesunięcia wspomnianej łopatki wzdłuż górnej powierzchni 5 korytka, ograniczonego ramką 7, do każdego z zagłębień 6 przedstawia się ściśle jednakowa ilość proszku.

Przesypywanie dozowanych ilości tego proszku z zagłębień 6 do dowolnego opakowania może być dokonane w dowolny znany sposób

Jeżeli sproszkowane lekarstwo ma być opakowane w opłatkach, wówczas korzystnie jest zastosować przesypywanie w sposób pokazany na fig. 4. Połówki 8 opłatków umieszcza się w zagłębieniach 9, klocka 10, stanowiącego swego rodzaju uchwyt dla opłatków. Po umieszczeniu w sześciu zagłębieniach 9 sześć poówek 8 opłatków klocek obraca się tymi opłatkami w dół, tj. do położenia przedstawionego na fig. 4, wstawiając klocek 10 wraz z opłatkami 8 do korytka ograniczonego ramką 7 tak, aby opłatki te przykrywały zagłębienia 6 opierając się swymi krawędziami o powierzchnię 5 górnej części 2 przyrządu. Następnie, przytrzymując klocek 10 ręką, cały przyrząd obraca się o 180°, wskutek czego cała zawartość C proszków, znajdująca się w zagłębieniach 6 (fig. 2), przesypuje się samoczynnie do poówek 8 opłatka. Następnie cały przyrząd, tj. górną i dolną jego części 1 i 2, podnosi się do góry, natomiast na stole pozostaje tylko klocek 10 wraz z opłatkami wypełnionymi proszkiem, po czym do tych poówek opłatkowych 8 wstawia się drugą połówkę opłatków, otrzymując tym samym zamknięty opłatek z zawartym w nim lekarstwem.

Należy zaznaczyć, że części 1 i 2 mogą być przesuwane względem siebie bądź ręcznie, bądź też mechanicznie za pomocą odpowied-

niej, nie przedstawionej na rysunku, przekładni zębatej. Jako przekładnię taką można zastosować, najkorzystniej na obu końcach przyrządu, dwa koła zębate, zazębiające się ze sobą i przymocowane jedno do części 1, drugie zaś — do części 2. Obydwa te zespoły kół zębatach połączyć jest najlepiej za pomocą pręta, przebiegającego przez całą długość przyrządu według wynalazku, gdyż uzyskuje się wówczas równomierne wzajemne prowadzenie części 1 i 2. Jedno ze wspomnianych kół można zaopatrzyć w korbkę lub podobny narząd dla dogodnego obracania tego koła i tym samym łatwego przesuwania części 1 w stosunku do części 2. Zamiast stosowania dwóch kół zębatach, można jedno z nich zastąpić także zębatką.

Zastrzeżenia patentowe

1. Przyrząd do dozowania proszków, zwłaszcza sproszkowanych lekarstw, znamieny tym, że składa się z dwóch przesuwanych jedna w drugiej części (1) i (2), z których pierwsza jest zaopatrzona w pewną liczbę tłoczków (3), druga zaś w taką samą liczbę otworów (4), w których te tłoczki są osadzone przesuwnie.
2. Przyrząd według zastrz. 1, znamieny tym, że jego górna część (2) jest zaopatrzona otaczająca ją ramkę (7), sięgającą do góry ponad górną powierzchnię (5) tej części (2), wskutek czego powstaje korytka.
3. Przyrząd według zastrz. 1 i 2, znamieny tym, że części (1) i (2) są wzajemnie połączone za pomocą przekładni zębatej, utworzonej z dwóch zazębiających się ze sobą kół zębatach lub też koła zębatego i zębatego, umieszczonych na obu końcach przyrządu, przy czym jedno z tych kół, najkorzystniej dolne, przymocowane do dolnej części (1), są połączone ze sobą za pomocą pręta i jedno z nich zaopatrzone w korbkę lub podobny narząd, ułatwiający przesuwanie części (1) względem części (2).

Wacław Roźniatowski
Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych

